

Byskolorna och ekonomin

Ytterst handlar byskolefrågan om vilken vision man har om hur arbetet i skolan ska drivas. Att ekonomin ändå är ett tungt argument framgår tydligt när bildningsnämndens ordförande Lena Gynnemo i ett webklipp på SVTs Värmlandsnytt (2/8) hävdar att det kostar 8-10 miljoner extra per år att behålla nuvarande struktur, och att siffrorna är väl underbyggda. Hon säger vidare att kommunen beställt en extern revision av siffrorna. Det vore intressant att ta del av resultatet, för något sådant uppdrag har vi aldrig hört talas om. Den pågående oberoende utredningen ska ju inte titta på den ekonomiska biten. Vid ett flertal tillfällen har vi framfört kritik mot det ekonomiska underlaget. Om vi har fel, varför har då ingen ledande politiker gått i svaromål?

Vari består då dessa 10 miljoner och vilken är vår kritik?

Enligt Tekniska kontoret så är lokalkostnaderna för de tre nedläggningshotade skolorna ca 3,2 miljoner årligen. Detta inkluderar dock även lokaler för förskola vid Klätten och Bäckalund samt gymnastiksalarna. Nu är det ju inte så att man sparar 3 miljoner på lokalkostnader genom skolnedläggning. Frågan är om man överhuvudtaget sparar en krona. Risken är istället överhängande att kommunen står kvar med dubbla lokalkostnader då det dagsläget saknas en plan för vad som ska hända med lokalerna. En rivning är minst sagt problematisk, bl.a. med tanke på kvarvarande förskoleverksamhet och en försäljning framstår som orealistisk. Vid den planerade Östra skolan kommer dessutom betydande investeringar att krävas för att anpassa utemiljön för små barn vilket leder till ökade kapitalkostnader.

Skolskjutsar sas från början ge stora besparingar, men som varje kritiskt tänkande individ inser innebär en nedläggning att fler barn ska skjutas längre sträckor under längre tid. De besparingar som det hänvisas till har i själva verket inget med skolnedläggningar att göra utan kan genomföras i alla fall. Vad en nedläggning däremot bevisligen leder till är kraftigt ökade resekostnader för barnfamiljer i de drabbade områdena.

Efter att ha tonat ner besparingar på lokaler och skolskjutsar framställs nu personal som den stora kostnadsposten. **Enbart de tre nedläggningshotade skolorna** sägs behöva följande extraresurser: tre lärare, två specialpedagoger, två utvecklingspedagoger, en kurator, en halv skolskötersketjänst, tre tjänster för särskilt stöd samt en rektor. Totalt är detta 12,5 tjänster motsvarande ca 6 miljoner kronor. Att behålla kyrkbyskolorna anses däremot inte kräva tillnärmelsevis lika mycket resurser! Argumentet att en stor del av tiden skulle gå åt till lärarnas resor mellan skolenheter håller ju heller inte. Med lite planering kanske det handlar om några timmar per vecka för ett tiotal personer. En planering som ändå måste göras för kyrkbyskolornas lärare. Vi förtjänar att bli bemötta med sakliga argument av de politiker som säger sig stå bakom skolutredningen när vi ifrågasätter beslutsunderlaget och inte avfärdas som en bakåtsträvande motståndsrörelse.

Många trender har kommit och gått i skolan och nu råder en trend mot större enheter. Vi vill bli bemötta med respekt när vi som kommuninvånare, föräldrar, skattebetalare och utifrån egna erfarenheter argumenterar för att koncentration av resurser till tätorten inte är det enda sättet att bedriva en god skola.

Pär Stjernberg